

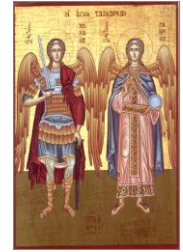
Foaie de duminică

Anul V nr. 57 (256)

11 Decembrie 2016

Duminica a 28-a după Rusalii
(Pilda celor poștiți la cină)

www.parohiamartisor.ro

”Zi-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; Și a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata. și au început unul câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Țarină am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o văd; te rog iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni. Și întorcându-se, sluga a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slugă: Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa, căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.

(Luca 14, 16-24)

În pilda care s-a citit din Sfânta Evanghelie se arată că **cei chemați au fost nevrednici de cină pentru că nu au vrut să răspundă chemării**. Prin urmare sunt și niște piedici când e vorba de credință, de credința în Dumnezeu și de bucuriile credinței, de bucuriile pe care le aduce în viața omului harul lui Dumnezeu și Sfintele Slujbe, care toate sunt pentru bucuria noastră. Toate acestea ne cer o hotărâre, o atitudine. **Trebuie să avem o hotărâre de a lăsa ceea ce este inferior pentru ceea ce este superior**. Bineînțeles că și bucuriile veacului acestuia, într-un fel, sunt cuprinse în existența umană și ne putem prezenta cu ele în fața lui Dumnezeu. Cineva poate să stăpânească un ogor și totuși să fie primit de Dumnezeu, poate să stăpânească cinci perechi de boi și totuși să aibă și bucuria de a fi în legătură cu Dumnezeu, poate să aibă soție și împreună cu soția să-I slujească lui Dumnezeu și știm că Sfânta noastră Biserică binecuvântează legătura între soți. Numai că **atunci când ni se cere ceva mai mult decât aceasta atunci trebuie să le lăsăm cele de pe pământ pământului și să Îi urmăm Mântuitorului nostru Iisus Hristos mai presus de lumea aceasta**.

Așa ceva s-a cerut pentru „cina cea mare” și oamenii nu au putut să răspundă chemării.

Dumnezeu vrea să dea oamenilor fericirea și le-o dă de fapt, pentru că cine are credință în Dumnezeu acela trebuie să fie mulțumit, să fie fericit și dacă nu e fericit încă nu-i întemeiat în credință. Bucuria ține de credință.

Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că „**asa cum soarelui îi este propriu să încălzească și să lumineze, tot așa îi este propriu lui Dumnezeu să facă bine**”. Nu ne putem gândi la Dumnezeu fără să ne gândim la El ca la un izvor de bucurii, ca la un izvor de bunătate, ca la un izvor de bine, ca la un izvor de mulțumire. Așa-i Dumnezeu și **când avem o legătură cu Dumnezeu neapărat trebuie să avem în sufletul nostru bucurie, mulțumire, nădejde, încredere, să avem în sufletul nostru fericirea pe care o dă Dumnezeu**. Dacă nu avem înseamnă că avem altceva din lumea aceasta mai presus de ceea ce vrea Dumnezeu să ne dea. Iată, suntem în clipa de față în atmosfera „cinei celei mari”. Și dacă avem conștiința aceasta avem și bucurii.

Așa mergem, din putere în putere, așa înaintăm și așa ajungem unde vrea Domnul Hristos. Ajungem pentru că **Fiul lui Dumnezeu a venit în lumea aceasta, cum mărturisim în Crez, "pentru noi și pentru a noastră mântuire", pentru desăvârșirea noastră, pentru îndumnezeirea noastră**. Vrea să ne dea mult mai mult decât putem noi cuprinde și noi putem cuprinde cât loc Îi facem lui Dumnezeu în sufletul nostru. Bineînțeles că este o mărginire a omului, omul nu poate cuprinde decât atâta cât îi este lui puterea de cuprindere, cât este capacitatea lui de cuprindere, dar **trebuie să scoatem din sufletul nostru tot ce stă împotriva voinii lui Dumnezeu, ca să Îi facem loc Mântuitorului nostru în viața noastră**. Ceea ce s-a petrecut acum 2000 de ani, când a venit Domnul nostru Iisus Hristos, noi sărbătorim în fiecare an și ne bucurăm de eveniment și de sărbătoare, dar **trebuie să-i facem loc în suflet Mântuitorului nostru care a venit la noi și vrea să fie cu noi și să ne ridice mai presus de lume**, să ne ducă acolo unde este firea cea omenească din persoana Fiului lui Dumnezeu care S-a făcut om.

Astfel stând lucrurile, **să căutăm să fim vrednici de Dumnezeu și fiind vrednici de Dumnezeu suntem vrednici de bucurie, de comorile credinței**, suntem vrednici ca Domnul nostru Iisus Hristos să intre în alcătuirea existenței noastre așa cum de altfel ne rugăm după ce ne împărtășim, când zicem: " ...intră în alcătuirea mădurelor mele, în rărunchi și în inimă, arde spinii tuturor păcatelor mele, curățește-mă, spală-mă, mă îndreptează, îmbunătățește-mă, Înțelepțește-mă și mă luminează ... arată-mă sălaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă prin primirea Împărtășaniei". Orice sfântă împărtășire este o înaintare în bucurie, în mulțumirea lui Dumnezeu.

Arhim Teofil Părăian – ”Credința lucrătoare prin iubire” – ed. Agaton, 2009

Așteptare

de Zorica Lațcu

Mai vii și astăzi? Mila iar te poartă,
De sus, spre staulul din Betleem?
Din lume n-ai cules destul blestem?
Iubirea ta nici astăzi nu e moartă?
Spre duhuri vii, cu îngeri de lumină,
Spre inimi vii, cu strălucit alai,
Și-n iesle nu e nici un fir de pai,
E numai piatră goală, numai tină.
În tainițe de inimi nu e pace,
Și frig ca-n duhuri nici în peșteri nu-i.
Noi n-avem, Doamne piei de oaie-n cui
Și scutece noi n-avem din ce-Ți face.
Tu vii ... Pogori în noi ca-ntr-o pustie.
Te-mpiedici în nisip din loc în loc,
Dar nu găsești nici apă-n noi, nici foc,
Nici albe dobitoace, ca să-Ți fie
Tovarăși buni în drumuri tănuite
Și nici cioban cu glugă de blândeți.
In noaptea noastră fără dimineți
Nu sunt cărări de raze prăfuite.
Nu și-ar găsi în noi, ca să-i îndrepte,
Nici magii steaua lor cu lung fuior.
Arhanghelii, venind din cerul lor,
Ar îngheța pe nevăzute trepte.
Ci, Doamne-al meu, au dragostea putea-va
Să dea viață golului din noi?
Aștept... În duh sunt gânduri cu noroi
Și moartea-și vântură în inimi pleava.

Invitație: astăzi, duminică, **11 decembrie 2016, orele 17.00**, suntem invitați să participăm la **Sf.Maslu de obște de la parohia Sf.Haralambie Bellu (str.Împăratul Traian nr.33 – pr.paroh Gheorghe Dogaru)**

Prin Sfânta Scriptură se face auzită chemarea: ”**Fiule, dă-mi inima ta!**”. Inima omului o cere Dumnezeu, ca omul să trăiască și să respire prin voința Lui. **Pentru a ne apropia, așadar, de Marea Taină a Dumnezeieștii Împărtășanii, trebuie să fim pregătiți** și, desigur, având binecuvântarea duhovnicului nostru, care, văzând pocăința noastră și cunoscându-ne dispoziția de a ne schimba în oameni noi, **ne îndeamnă cu frică, credință și dragoste să ne apropiem de Marea Taină.**

Ceea ce este absurd este faptul că de multe ori insistăm atât de mult asupra pregătirii noastre dinaintea Dumnezeieștii Împărtășanii, iar **odată împărtășiți, ne relaxăm**. Adică, pe de o parte, atunci când nu-L avem pe Hristos în lăuntrul nostru, ne abținem de la mâncăruri, ne înfrânăm etc. (și bine facem), însă atunci când Îl avem în noi pe Hristos, după ce ne-am împărtășit de Trupul și Sângele Domnului nostru, acest cuget de nevointă dispăre brusc, căci nu ne mai trebuie, de vreme ce ne-am atins scopul și ne-am împărtășit! Însă, **cum este cu puțință, câtă vreme nu Îl am pe Hristos în lăuntrul meu, să mă nevoiesc, iar după ce Îl primesc, să devin neatent în privința chestiunilor duhovnicești?** Cum de înainte de a mă împărtăși îmi ”era interzis” să fac anumite lucruri, iar acum, după ce m-am împărtășit, după ce am devenit și eu hristos, ele nu îmi mai sunt interzise?

Așadar, constatăm că raționamentul multora, dacă nu chiar al tuturor creștinilor, este greșit. Nu înseamnă că odată ce m-am împărtășit pot fără nici o oprire să fac orice, ci dimpotrivă, **tocmai pentru că m-am împărtășit, va trebui încă mai mult să fiu atent, să am priveghere duhovnicească, așa încât Dumnezeiasca Împărtășanie să lucreze în lăuntrul meu și să mă transfigureze, să mă ajute să depășesc slăbiciunile și să devină cu adevărat hrana care mă va conduce la Viața Veșnică.**

([Pávlos Papadóoulos](#) , *Dumnezeiasca Împărtășanie...*)

www.pemptousia.ro/2013/

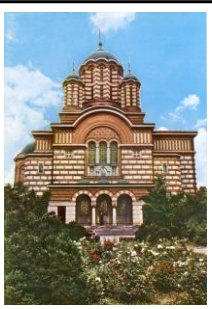
12 decembrie – Sfântul Ierarh Spiridon - Biserica „Sfântul Spiridon – Nou“ din București

Sf. Spiridon s-a născut pe la **anul 270, în Cipru**, și a prins zilele împăratului Constantin cel Mare, trăind până pe la jumătatea sec. IV. Numele său înseamnă „coșuleț“. În tinerețe, a fost păstor de oi și a avut și o soție, care i-a murit de timpuriu. S-a călugărit, devenind ulterior și păstor de suflete, ca episcop al Trimitundeii. Sub împăratul Maximian (295), a fost arestat și exilat. În anul **325, a participat la Primul Sinod Ecumenic** de la Niceea unde a explicat unitatea și diversitatea Sfintei Treimi ținând în mână o cărămidă și spunând simplu că este formată din trei elemente esențiale, și anume **foc, pământ și apă**. În timp ce vorbea, s-a aprins focul în partea de sus a cărămizii și a început să curgă apa din partea de jos, iar pământul a rămas în mână. Sf.Spiridon și-a trăit mare parte din viață în Cipru, unde s-a și săvârșit în **anul 348 fiind îngropat în Biserica Sfinților Apostoli din Trimitunda**.

Când saracini au cotoplit insula, ciprioții au deschis mormântul sfântului pentru a muta sfintele moaște la Constantinopol și au descoperit că trupul sfântului era întreg, iar din mormânt venea miros de busuioc. Când a căzut Constantinopolul în **1453, sfintele moaște au fost mutate în Serbia**, după care un părinte, Georgios Kalohairetis, i-a adus sfintele moaște în insula Corfu.

Până în ziua de azi, sfintele moaște ale Sfântului Spiridon se găsesc în altarul din Corfu. El este **cunoscut ca „sfântul călător“ deoarece papucii de mătase de pe tălpile sale se uzează în fiecare an și sunt înlocuite de praznicul său**.

Prin purtarea de grijă a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, biserica „Sfântul Spiridon – Nou“ din București a primit în dar și adăposteste o părticică din moastele Sfântului Ierarh Spiridon, Episcopul Trimitundeii. www.doxologia.ro/

15 decembrie – Biserica Sfântul Elefterie Nou din București . Piatra de temelie a fost pusă în ziua de duminică, 29 iunie 1935. În același an au început și lucrările de construcție, care au ținut timp de 36 de ani. Biserica a fost sfințită de patriarhul Justinian Marina în **29 iunie 1971**. Pictura a fost executată de pictorii **Iosif Keber și Vasile Rudeanu**, stilul adoptat fiind **pictura neoclasică în frescă**. Icoana Maicii Domnului cu Pruncul din altar a fost pictată de către Părintele Arsenie Boca. Găzduiește o parte din **moaștele Sf. M.Mc.Elefterie, dăruite de către Mănăstirea Țigănești în 15 decembrie 2009**.

Acest sfânt, mare mucenic, **a fost diacon la vârsta de 16 ani, la 18 ani preot, iar la 20 de ani Episcop** al Iliricului. El **a trăit în jurul anului 100**, a propovăduit în părțile Iliricului, chiar și în părțile Panoniei și a răspândit credința creștină în timpul împăratului Adrian. <https://ro.wikipedia.org>

Anunț: Ca și în anii trecuți, și în acest an, **duminică, 18 decembrie 2016, după Sf.Liturghie vom fi colindați de elevii doamnei învățător Adina Nițu de la Școala Gimnazială “George Topârceanu” . Îi așteptăm cu drag!**

Programul săptămânii 11 decembrie – 18 decembrie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
	Duminică 11 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda celor poftiți la cină) - Pr.Ticu
	Duminică 11 decembrie	17 – 19	- Sf.MASLU de obște – parohia Sf.Haralambie-Bellu - Pr.Gheorghe Dogaru
	Luni 12 decembrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Ierarh Spiridon - Pr.Ticu
	Marți 13 decembrie		- Program administrativ
	Miercuri 14 decembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
	Joi 15 decembrie		
	Vineri 16 decembrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
	Vineri 16 decembrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Gheorghe - Pr.Ticu
	Sâmbătă 17 decembrie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
	Sâmbătă 17 decembrie	17 – 18	- Vecernia Duminicii dinaintea Nașterii Domnului- Pr.Dragoș
	Duminică 18 decembrie	8 - 11	- Sf.Liturghie (Genealogia Mântuitorului) - Pr.Dragoș
	Duminică 18 decembrie	11 – 12	- Colinde cu elevi de la Școala nr.110 – Înv.Adina Nițu